

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A feszültség egyenlete**

1. A feszültség egyenlete

Imre Cső

A kapualjból induló fojtogató feszültség végiggördült az első emeleti korláton. Szilágyi Marika riadtan húzta vissza a fejét a félig nyitott ajtó mögé; a bizonytalanság óta minden apró neszre összerezzent. Odalent Székely Ricsi éppen egy külföldi jelzésű kartondobozt próbált láthatatlanná tenni a szuterén lépcsőfordulójában. A keze remegett, a szomszédok éber tekintetei elől alig tudta elrejteni a csempészett árut.

A második emeleten Varga Nóra csapta be maga mögött a lakása ajtaját. Éles, vágó léptekkel indult meg a lépcsőn, dühös tekintete szinte átfúrta a falakat, mintha a ház összes lakóját felelőssé tenné a folyosón terjedő elviselhetetlen légkörért. Eközben Köves Dezső bá gálánsan emelte meg a kalapját a fordulóban, mit sem törődve a sűrűsödő gyanakvással.

A lépcsőház hálózata újabb vibrálással jelezte a túlterhelést. Dr. Bordás András lépett ki a korláthoz, kardigánját igazgatva, s szigorú tanári hangja betöltötte a teret:

– R egyenlő U per I , tisztelt lakótársak! Ha ezt az egyszerű fizikai alapvetést nem képesek felfogni, ne csodálkozzanak, ha a túlterhelés kiégeti az egész rendszert!

Dániel a bezárt ajtó mögött szorongatta a telefonját. A kiszolgáltatottság néma hálója fojtogatta: a folyosóról beszűrődő okoskodó szavak és a lépcsőházi gyanakvás moraja tisztán jelezte, hogy ebben a házban senki sincs biztonságban.